

25 Mill. Kr., Afgift af Indskud i Banker og Sparekasser ca. 30 Mill. Kr. og Afgift af Skibsfartsselskaber, Telegrafelskab og andre Institutioner ca. 30 Mill. Kr., i alt ca. 75 Mill. Kr. aarligt i Formueafgift til Statskassen. Beløbet skal anvendes til Forrentning og Amortisering af Statsgælden.

Opgørelse foretages (§ 14) af Skattemyndighederne, og ved nærmere Bestemmelser skal Ligestillingen af Formuerne søges opnaaet.

III. Skattelettelseerne.

Det bestemmes (§ 15), at Grundstigningsskylden ophæves. Dette gælder ogsaa den kommunale Grundskyld, medens derimod Ejendomsskylden nedsættes med $\frac{1}{25}$ om Aaret.

I alt vil Grundskyld og Formueafgift give Kommunerne en Merindtægt paa 100 Mill. Kr. aarligt, hvorfra dog gaar 3 Mill. Kr. i ophævet Forlystelsesskat. Til Nedsættelse i personlige Skatter bliver der 32 Mill. Kr. for Hovedstaden, 20 Mill. Kr. for Provinsbyerne og 45 Mill. Kr. for Landdistrikterne. Dette vil betinge en Nedsættelse af Skatteprocenten i København til det halve fra 6,6 til 3,3, for Provinsbyerne med en Trediedel fra 8,3 til 5,8 og for Landdistrikterne gennemsnitlig med to Trediedele fra 5,5 til 2,0 pCt.

Statsgrundskylden ophæves (§ 16). Alle Toldskatter ophæves med mindst $\frac{1}{6}$ aarligt, bortset fra Afgift af Øl, Spiritus og Tobak, som omdannes til en Banderoleafgift. Mindreindtægten for Statskassen bliver herved ca. 82 Mill. Kr.

Desuden ophæves 17 Mill. Kr. i Sukkerafgift, 12 Millioner i Chokoladeskat, 5 Millioner i Forlystelsesskat til Staten, 16 Millioner i Tillægsafgift paa Benzin og 4 Millioner paa Kaffesurrogater, i alt 136 Mill. Kr. i Told og indirekte Afgifter foruden 75 Millioner i Indkomstskat til Staten. Statsgrundskylden giver 143 Mill. Kr., hvilket er 136 Mill. Kr. mere end nu. Formueafgiften antagelig 75 Mill. Kr. I alt udgør Skattelettelsen til Stat og Kommune 311 Mill. Kr., hvoraf antageligt de 300 Mill. Kr. nu hviler paa Arbejde og Forbrug, men desuden ophæves al Toldbeskyttelse,

hvorved en Lettelse paa andre 200 Mill. Kr. vil fremkomme, saaledes at den arbejdende Befolkning lettes for ca. $\frac{1}{2}$ Milliard aarlig — uden Nedgang i det, den selv faar udbetalt gennem det offentlige.

Muligheden herfor er tilvejebragt alene ved Afskaffelse af de arbejdsfrie Indkomster, som begrundes af falsk Kapital, dels de $4\frac{1}{2}$ Milliard kapitaliseret Pladsleje for Jord, dels $1\frac{1}{2}$ Milliard offentlig Gæld og 2 Milliarder Toldbeskyttelse, der er omsat i „Aktier“, idet de 5 à 6 pCt. af den arbejdende Befolkning, som beskæftiges i den toldbeskyttede Industri, ikke af den Grund opnaar en højere Løn. I alt likvideres ca. 8 Milliarder falsk Kapital.

Disse Værdiers Forrentning, som tilmed begrunder anden Rente uden Arbejdsindsats, er Krisens egentlige Aarsag, og af Forslag, der ikke sættes ind her, er Virkningerne kun betydningsløse eller kortvirkende.

Lettelsen udgør et Beløb paa ca. 600 Kr. om Aaret for hver Familie i Landet og svarer til en Nedgang paa ca. 20 pCt. paa alt, hvad der skal købes, uden at Prisen paa Eksporten falder. Dette vil naturligvis øge den jævne Borgers Købeevne, give Mulighed for flere Ønskers Tilfredsstillelse, hvad der igen betinger Beskæftigelse af de nu ledige.

Da alle Varer her i Landet er „danske“, enten produceret her i Landet eller tilbyttet for dansk Produktion, kan den stigende Velstand og øgede Samhandel og bedre Fordeling af Købeevnen kun have gavnlige Virkninger.

Lovforslagets Gennemførelse vil beskære de arbejdsfrie Indkomster for uretmæssig Fordel. Det nedbringer Driftsomkostninger uden at sænke den Pris, som Producenterne naturligt opnaar. Det fjerner den kunstigt skabte „Dyrtid“, som truer Samhandelen indadtil som udadtil. Velstanden øges og bliver retfærdigere og mere ligeligt fordelt. De falske Værdier likvideres, og Tabet fordeles mellem de i Dag bestaaende Formuer. Det foreslaas (§ 17), at Lovforslaget, hvor intet andet er fastsat, gives Lovskraft pr. 1. April 1936.

Dets Gennemførelse vil sikre „Danmark for Folket“.